Mikkelissä, Aleks. Kasurisen kirjapainossa 1900.

№ 5. Syyskuulla 1900. 5:s vuosikerta.

Tilaushinta: **1 mrk. vuodelta.** | Toimittajat: ***I. Savolainen ja K. Reponen.***

Sisältö: Nybergin saarna. — Kirje Kiinaasta. — Saarnamatkoilta. — Kuuromykkäin sielunhoidosta. — Kirjeitä kuuromykiltä. — Pieniä tietoja. — Kuollut.

Saarna,

jonka pastori Hugo Nyberg piti Mikkelissä 4 p. kesäkuuta kuuromykkiä Herran Ehtoolliselle päästettäessä.

Jesus sanoo: „joka minun tykööni tulee, sitä en minä heitä ulos“. Hyvä on tietää, että Jesus ei heitä ulos. Hän rakastaa. Hän on hyvä. Hän odottaa että ihminen usein tulisi Hänen luoksensa. Hän sanoo: tulkaa minun tyköni kaikki työtä tekevät ja raskautetut. Jesus kutsuu tulemaan eikä Hän heitä pois. Nämä sanat annan minä teille muistoksi tänään. Te saatte aina tulla

Jesuksen luo. Nikodemus tuli hiljaa yöllä, syntinen vaimo tuli itkien, katuvaisena, Pietari tuli itkien ja ryöväri tuli ristinpuulla nöyränä Jesuksen luo. Hän otti vastaan, ei ajanut pois, ei ollut vihainen, vaan hyvä, rakas. Minkätähden tulivat, Nikodemus, syntinen vaimo, Pietari ja ryöväri Jesuksen luo? Sentähden että heillä oli paljon syntiä. Heillä oli paha omatunto ja he katuivat. He tahtoivat päästä taivaaseen Jesuksen luo ja he tahtoivat hyljätä maailman. — Tahdotko sinäkin tulla taivaaseen, onko sinulla paha omatunto? Tule Jesuksen luo, Hän auttaa. Onko sinulla ikävä maailmassa, oletko yksin, eikö sinua kukaan ymmärrä? Oletko heikko monien vaarojen keskellä? Jesus auttaa, Hän on sinun kanssasi, kun otat Hänet vastaan. Hän on hyvä paimen, joka tuntee sinut. Hän näkee sinun sydämesi, Hän tietää mitä hyvää ja mitä pahaa sinun sydämessäsi on. Hän näkee tahdotko sinä olla Jesuksen opetuslapsi. Hän näkee myös milloin et Jesusta muistakaan. Hän on iloinen kun näkee sinun olevan hyvän, Hän murhehtii kun olet paha.

Pienenä lapsena otti Jesus sinut kasteessa omakseen. Mutta kun sinä kasvoit suureksi, niin sai synti sinussa vallan. Sinä rakastit enemmän syntiä kuin Jesusta. Et ole pysynyt Hänessä. Sentähden Jesus murehtii. Mutta rakkaudesta kuoli Hän sinun tähtesi. Hän antoi ruumiinsa ja verensä ja tahtoo viettää ehtoollista kanssasi. Hän kolkuttaa sydämen ovella. Olethan tuntenut sitä kolkutusta. Kun luet Jesuksen sanoja, kun sinulle opetetaan Jumalasta, kun omatunto on rauhaton: Se on Jesuksen kolkutusta. Nyt tulee Jesus ehtoollisessa vielä likemmä sinua. Pyytää sydäntä, kuuliaisuutta, pyytää ajatustasi, tahtoasi, ruumistasi, koko olentoasi. Ja hän tahtoo antaa sinulle voimaa, iloa ja rauhaa. Kun sinulla on ikävä ja paha olla maailmassa, tahtoo hän lohduttaa, ja kun sinä joudut pahuuden tielle, tahtoo Hän saattaa hyvälle tielle. Ei hän koskaan jätä. Ei koskaan tarvitse erota Jesuksesta. Sinun täytyy erota koulusta, opettajista ja tovereista, vaan Jesuksesta ei. Hän ei jätä teitä orvoiksi.

Jumala on hyvä kun opetti teille paljon. Hän saattoi teidät kouluun. Osaatte lukea Hänestä. Sydäntänne ilahuttaa tieto Jumalan rakkaudesta. 7 vuotta olette oppilaita olleet. Paljon armoa on siinä! Se on Jumalan rakkautta. Kiittäkää aina Häntä siitä.

Jokapäivä muistakaa mitä hyvää Hän teki. Ja nyt olette valmiit menemään nauttimaan Kristuksen ruumista ja verta. Se on korkein armo. Uskon että menette ehtoolliselle katuvina. Olen usein nähnyt teidän puhuvan tästä asiasta. Näin silmänne ilosta loistavan, kun kysyttiin Jesuksen ruumiista ja verestä. Tulkaa Jesuksen luo katuvina, sanokaa sydämessänne Hänelle syntinne, pyytäkää hiljaisessa sydämessä että voitte kätkeä ehtoollisen siunauksen. — Tulkaa usein ehtoolliselle. Kun synti rasittaa ja sydän ikävöi Jumalaa, niin tulkaa silloin. Muistakaa joka kerran: *joka minun tyköni tulee, sitä en minä heitä ulos!* — Jesuksen luo on tultava rukouksen kautta. Siinä puhuu ihminen Jumalalle ja Jumala puhuu hänelle. Ehtoolliselle valmistutaan rukouksen kautta. Ihminen tunnustaa, Jumala lohduttaa.

Ensi kerran menette ehtoolliselle. Nyt ymmärrärre ehtoollisen merkityksen. Jesus on valmistanut teitä siihen. Nyt saatte itse tunnustaa uskonne Jumalalle ja ihmisten edessä. Saatte luvata sydämenne Herralle, saatte luvata ahkerasti lukea Jumalan sanaa ja elää niinkuin sana neuvoo. Nyt on juhlapäivä. Muistakaa usein niitä lupauksia joita teette nyt. Mitä lupaat, pidä se. Moni unohtaa lupauksensa. Moni ihminen ei elä Jumalan lapsena. Vaikka käy ehtoollisella niin ei elä Jesukselle. Älkää olko niinkuin he. Jumala varjelkoon teitä elämästä pahasti. Ehtoollisesta saatte voimaa pyhään elämään, hiljaisuuteen, rakkauteen, rehellisyyteen, puhtauteen. Mutta ne, jotka toisin elävät, ne eivät ota Jesuksen voimaa vastaan. Olkoon Hän aina silmäinne edessä anteeksiantajana ja esikuvana! Seuratkaa Häntä! Elämä on vaikea. Saatte kokea paljon pahaa maailmassa. Ette tiedä mitä on edessäpäin. Viettelyksiä tulee, suruja, koettelemuksia. Jesuksen kanssa on hyvä olla. Hän kantaa meitä. Hän varjelee kun annatte sydämenne Hänelle. Tulette vanhoiksi, lähestyy kuolema. Muisti pettää, tieto unohtuu. Pysyköön Jesus teillä, pitäkää kiinni Hänestä. Tulkaa niin usein Hänen luoksensa, ettei Hän unohdu. Hyvä on kuolla Jesuksen uskoon. Ei silloin peloita, sillä henki pääsee elämään Jesuksen luona. Siellä ei ole vaivaa, ei puutteita. Tapaamme toisemme, osaamme puhua, kuulemme Jesuksen äänen ja autuaitten kiitosvirret. Oi iloa, oi autuutta! Siellä on suuri ehtoollinen, jossa suuret ja pienet, kuurot ja kuulevat, alhaiset ja

ylhäiset ovat. Ehtoollinen maan päällä on valmistusta taivaan aterialle. Hyvä on Jumala kun valmistaa teitäkin, vaikka olette usein pahoja. Siellä ei Jumala enää muistele pahuuttanne. — Hyvä Jesus, ota meidät sinne, ota nämä lapset sinne, kun he nyt ensi kerran nauttivat sinun ruumistasi ja vertasi! Amen.

Kirje Kiinasta.

Monta kertaa olen tahtonut tulla kertomaan tämän lehden lukijoille jotakin Kiinasta, mutta en ole siihen saanut tilaisuutta. Olen koettanut hankkia tietoja kuuromykistä, mutta niitä olen saanut hyvin vähän. Olen kuullut että Shantong maakunnassa on ainakin yksi koulu kuuromykille. Eräs lähetyssaarnaajan rouva opettaa siellä.

Olen tavannut monta kuuromykkää täällä Kiinassa. Kiinalaisilla ei ole kouluja heitä varten. Tänä aamuna luin Raamatussani nämät ihanat sanat: „Minä olen maailman valkeus.“ —

Sitte luin nämät sanat: „jos joku yöllä vaeltaa, hän kaatuu, sillä hänellä ei ole valkeutta.“

Sitte ajattelin Kiinalaisia. He ovat olleet pimeydessä vuosituhansia. Heillä ei ole ollut *Jumalan* sanaa. Niinhän meidänkin esi-isät olivat. Kiinalaiset eivät tiedä, että on olemassa yksi voimallinen *Jumala,* joka on luonut kaikki ja hallitsee kaikki. He eivät tunne *Häntä.* Heillä on paljon puusta, savesta, paperista ja vaskesta tehtyjä jumalia. He eivät tiedä, että ihmisellä on vaan yksi sielu. He luulevat olevan 3 sielua. He luulevat ihmisen uudelleen tulevan maailmaan. Sitte hän kuolee toisen kerran ja taas pitkän ajan perästä tulee uudelleen ihmiseksi.

Kun pienet lapset kuolevat, ei heitä oikein haudata. Kun lapsi kuolee, riisutaan häneltä vaatteet. — Minkätähden? kysytte. Sentähden kun Kiinalaiset luulevat, että vaatteet estävät lapsen takaisin tulemisen. Ei lapsille kirstuja tehdä. Usein kääritään pienet lapset vanhoihin riepuihin. Sitte kaivetaan matala kuoppa

ja ruumis pannaan siihen ja peitetään kivillä. Kaupunkilaiset hautaavat lapsensa kaupungin muurille. Yöllä tulevat pedot ja kaivavat ja syövät lasten ruumiit. Kun kävelemme kaupungin muurilla, näemme miten kaikki haudat ovat kaivetut. —

Se on hyvin julmaa, kun vanhemmat näin viskaavat lastensa ruumiin petojen syötäväksi. Sen he tekevät siitä syystä, kun ovat pimeydessä. He eivät tiedä että lasten sielu on *Jumalan* kädessä.

Olen kertonut kiinalaisisille kuinka meidän maassa pienille lapsilie tehdään kirstu, lapsi puetaan kauniisiin vaatteisiin ja haudataan yhtä hyvin kuin täysikasvuinenkin. Yhtenä iltana kun juttelin heidän kanssaan, niin he sanoivat: „me olemme olleet pimeydessä. Jollei *Herra Jeesus* olisi armahtanut meitä, emme tänäkään iltana olisi vielä tietäneet, että *Jumala* kaikki hallitsee ja että meidän sielumme on *Hänen* käsissään.“

Kun katselen pakanain elämää, niin yhä selvemmin näen, minkä suuren siunauksen *Jeesuksen* evankeliumi on tuottanut maailmaan. *Jeesus* on maailman valkeus! Mihin ikänä evankeliumi tulee, siellä se valaisee ihmisten sydämet. Täällä vanhemmat myövät lapsiaan. Muuta viikko sitten tapasin noin 10 vuotisen pojan. Hän oli hyvin viisas ja suloinen lapsi. Hänen isänsä oli korttipelari. Häneltä olivat rahat jo loppuneet. Vaattensa oli hän jo pantannut. Yhden lapsistaan oli hän jo myönyt. Nyt hän aikoi myödä vanhimman poikansa 10,000 kashista (noin 25 mk.) Eräs paha vaimo, joka ostaa ja myy lapsia, oli jo tullut hakemaan lasta, mutta pojan täti ajoi eukon pois, eikä antanut veljensä myydä häntä. Hän lunasti hänet muutamalla dollarilla.

Tytöt ovat hyvin turvattomat. Köyhät vanhemmat myyvät tyttärensä jollekulle pahalle miehelle. Sitte kun miehellä ei ole rahaa polttaa ooppiumia, myy hän vaimonsa jollekulle toiselle. —

Nyt on uusi aika Kiinalle tullut. *Jeesus* on lähettänyt miehiä ja naisia kaikista maista tänne. Nämät miehet ja naiset ovat rohkeita ja pelkäämättömiä. He kulkevat kylissä ja kaupungeissa kertoen ihmisille — hyvästä *Jeesuksesta,* joka on taivaan ja maan *Herra.* Monet uskovat heidän sanansa. He hävittävät epäjumalansa. He rukoilevat *Jeesuksen* antamaan heille uuden sydämen.

Varmaankin on joku teistä kuullut että *Jumala* on antanut meille Suomalaisille hyvän työmaan Kianzsi maakunnassa Kiinassa.

Täällä on monta sielua kääntynyt. *Jeesus* on valaissut heidän sydämensä. *Hän* on anteeksi antanut heidän syntinsä. He ovat nyt iloiset ja onnelliset. He rakastavat *Jeesusta*. He lukevat ahkerasti *Hänen* sanaansa.

Jeesus on avannut heidän sydämensä korvat kuulemaan *Hänen* ääntään. Lontoossa ollessani tapasin erään vanhan neidin, joka oli kuuro. Hän ei kuullut lintujen liverrystä. Hän ei kuullut kun me lauloimme kauniita ylistysvirsiä. Moni surkutteli häntä. Olikos hän surkuteltava? Ei! — hän oli onnellinen! Hänen kasvoistansa jo näki, että hänen sydämessään oli rauha. Hän oli oppinut rakastamaan *Jeesusta!* Kuulo ja näkö ovat kalliit lahjat, mutta mitäs ne ovat ilman *Jeesusta?* Jollen rakasta *Jeesusta*, niin vaikka ruumiini olisi kuin Absalomin, niin kaunis, hukkuisin kuitenkin. „Jolla *Jumalan* Poika on, hänellä on elämä.“ —

Jeesus rakastaa meitä. Me voimme kuulla *Hanen* äänensä, vaikka olemmekin kuurot. *Hän* kuiskaa meille! tyttäreni! poikani anna Minulle sinun sydämesi! Vastatkaamme hänelle:

tahdotkos, oi Jesuinen, —
sydämeni syntisen? —

niin se ota, niinkuin on, kelvoton — pimiä, valaise se Hengellä, puhdista se verellä.

Jätän tällä kertaa kaikki tämän lehden rakkaat lukijat hyvästi.

Wilhelmina.

Kiina, Jonzsin $19^{28}/_{3}00$.

Saarnamatkoilta v. 1899.

(Mukaelma pastori *E. J. K. Luoman* matkakertomuksesta.)

(Jatkoa viime numeroon.)

Ennen kesän loppua matkustin Wiipuriin. Useat kuuromykät olivat minulle siellä tuntemattomia. Kaksi heistä oli minulle tuttua. Toinen oli minun entinen oppilaani, ja toinen oli minulle

kirjoittanut kirjeitä. Olin sanomalehdissä ilmoittanut että kuuromykät kokoontuisivat Wiipurin rukoushuoneelle. Parikymmentä k.-kuuromykkää oli sinne tullut. Oli semmoisiakin kuuromykkiä, jotka eivät olleet koulua käyneet. Heidän vanhempiansa neuvoin toimittamaan nuorempia k.-mykkiä kuuromykk. kouluihin. Vanhat kuuromykät annoin istua koulunkäyneiden k.-mykkäin joukossa, että he mahdollisesti, vaikka vähänkin, saisivat oppia. Eräs heistä koettikin kaikin voimin ymmärtää mitä puhuin. Toinen vaimopuoli näkyi taas olleen aivan välinpitämätöin siitä, mitä hänen ympärillään tapahtui. Mutta kuitenkin hän jotakin ajatteli, koska teki ristimerkin rintaansa. Monet näistä koulunkäymättömistä kuuromykistä käyvät kuitenkin Herran Ehtoollisella. Mitä hyötyä heille tästä on ja mitä he ymmärtävät, emme me ihmiset voi tietää, mutta Jumala näkee kaikkien sydämet.

Toiset kuuromyk. olivat entisiä Kuopion tahi Porvoon koulun oppilaita. Opetin ja puhuin heidän kanssaan merkeillä, koska puhekouluistakin päässeet oppilaat sanoivat merkkejä ymmärtävänsä. Kun välistä heiltä suulla kysyin sen mitä viittasin, niin he olivat hyvin ymmärtäneet merkit. Sekä aamu- että iltapuolella päivää puhelin heille Jumalan sanasta rukoushuoneella, samalla sovittelin opetusta ihmisen elämään Jumalan kanssa. Kävin myös erään kuuromykän kotona, että tutustuisin heidän kotielämäänsä. Tämä poika oli käyttäytynyt siivosti ja hiljaisesti.

Minä olen saanut Wiipurin kuuromykistä hyviä ystäviä. He ovat usein kirjoittaneet minulle. He valittavat kirjeissään ettei heillä ole tilaisuutta Jumalan palvelukseen niinkuin kuulevilla, kun kuuromykillä ei ole omaa pappia.

Wiipurista matkustin Sortavalaan. Olin ilmoittanut että tulen Sortavalaan. Mutta ilmoituksessa oli tapahtunut erehdys. Sentähden oli tullut kokoon ainoastaan vähän kuuromykkiä. Niistä oli paljon sellaisia, jotka eivät olleet käyneet kuuromykkäin koulussa. Kun heistä oli myös hyvin vanhoja kuuromykkiä, jotka eivät milloinkaan pääse kouluun, niin aloin heille opettaa uskontoa. Sortavalan kirjakaupasta sain hyviä Raamatullisia kuvia. Näiden kuvain avulla aloin heille puhua Jumalasta ja Hänen töistään. Se oli hyvin vaikea työ. Sillä aikaa oli vähän. Apuna oli minulla eräs kuuromykkä, joka oli käynyt Turun koulun. Hän oli erittäin

tarkkaavainen. Koulutiedot oli hänellä hyvässä muistissa. Hän oli hyväsydäminen ja iloinen mies. Mutta hän oli vähän juoppo. Olipa hän varastellutkin ihmisiltä. Minä varoitin häntä ettei hän enään joisi viinaa ja olutta eikä varastaisi. Erästä entistä oppilataani nuhtelin myös sentähden että hän ei enään lukenut. Näille kahdelle annoin minä Herran Ehtoollisen. Toiset eivät osanneet sitä kaivatakaan. Heille lupasin minä antaa toisen kerran Herran Ehtoollisen. Näin loppui työni Sortavalassa.

Kun on lyhyen aikaa kuuromykkäin joukossa, niin ei tosin ennätä heihin tutustua, mutta olen iloinen siitä kun he mielellään ovat vastaan ottaneet sen mitä heille olen koettanut opettaa. Vähäkin seurustelu kuurnmyk. kanssa saattaa heitä innostumaan. He koettavat elää sen mukaan, mitä heille opetin.

Kuuromykkäin sielunhoidosta.

Kuuromykkäinkoulussa opettaa opettaja oppilaille Jumalasta. Koulun loputtua ei kukaan enää opeta kuuromykkää, hän tuntee itsensä yksinäiseksi, sillä hyvin harva ihminen taitaa puhella ja keskustella hänen kanssaan, varsinkin jos kuuromykkä ei taida muuta kuin viittomakieltä. Kotona puhutaan harvoin hänen kanssaan Jumalasta ja pian unhoittaa hän sen, jonka hän oppi koulussa. Surullinen on todellakin kuuromykän kohtalo.

Paha kyllä löytyy meidän maassamme paljon senlaisia kuuromykkiä, jotka eivät koskaan ole ollut koulussa. Heillä on hyvin vaikea oppia tuntemaan Jumalaa, koska he eivät näe häntä. Tällä kerralla olen aikonut puhua senlaisten kuuromykkäin sielunhoidosta, jotka ovat lopettaneet koulunsa ja senlaisten, jotka eivät koskaan ole käyneet koulua.

Kuuromykät eivät voi tulla oppineiksi, he eivät voi koota itsellensä hyvin paljon tietoja. Sentähden pitää heidän kanssaan vain puhua Jumalasta, joka asia on kaikista tärkein. Jesus on sanonut „etsikää ensin Jumalan valtakuntaa“. Jumala ymmärtää kuuromykkää paremmin kuin kukaan ihminen. Jumalan avulla ainoastaan voi hänestä tulla hyvä ja onnellinen ihminen. Jos kuuromykkä unhottaa ja hylkää Jumalan, tulee hän onnettomaksi, sillä silloin saa hän yksin sotia syntiä vastaan. Silloin tulee hanelle vaikeaksi juoppouden, varkauden, siveettömyyden y. m. synnit.

On onni että löytyy kuuromykkäin yhdistyksiä, joissa kuuromykät voivat auttaa toisiansa. Kokouksissa pitää heidän puhua Jumalasta ja varoittaa toisiaan synneistä. Jos joku toveri lankee, pitää toisten rakkaudella neuvoa ja auttaa häntä, niin että langennut voi taas Jumalan avulla alkaa uutta elämää. Kuuromykkä on heikko, mutta Jumala on voimallinen ja Jumalan avulla voi kuuromykkä voittaa kiusaukset.

Mutta sielläkin, jossa ei löydy kuuromykkäyhdistyksiä, pitää kuuromykkäin etsiä toisiansa ja vaikuttaa hyvää toisiinsa. He voivat esimerkiksi muistella kartomuksia Pyhästä Raamatusta, rukoilla yhdessä ja kertoa Jumalalle surujansa ja ilojansa ja kiittää häntä kaikesta, mitä he ovat saaneet. Ja varmasti kuulee Jumala heidän rukouksensa. Silloinkin kun he ovat yksinään, pitäisi heidän rukoilla Jumalaa ja lukea Jumalan sanaa.

Kuuromykän, joka on käynyt koulussa, pitää opettaa senlaisille, jotka eivät ole saaneet opetusta, Jumalan sanaa.

Mutta se, että kuuromykät työskentelevät vaan keskenään, ei ole kyllin. Niiden, joille Jumala on antanut korvat kuulla, pitää auttaa heitä. Sunnuntaina pitää kuulevan selittää kuuromykille sunnuntain tekstiä; jos se on liika vaikea, voi heille puhua jostakin Raamatun kertomuksesta. Sille, joka rakastaa kuuromykkiä, ei ole vaikeaa oppia heidän kieltänsä. Löytyy monta muuta ihmistä, jotka voisivat vaikuttaa paljon hyvää kuuromykkäin keskuudessa. He voisivat opettaa heitä sunnuntaina, pitää heille pyhäkoulua senlaisissa paikoissa, joissa ei löydy kuuromykkäin kouluja. Ei ole kovin vaikea opettaa senlaisia kuuromykkiä, jotka ovat käyneet kuuromykkäin puhe- eli kirjoituskouluissa. Ja senlaisille, jotka ovat käyneet yli-ikäisten kouluissa, voi näyttää ja selittää kuvia biblianhistoriasta. Sillä tavalla voitaisiin tutustua kuuromykkiin, vaikuttaa hyvää heidän keskuudessaan ja osaksi poistaa heistä yksinäisyyden tunteen. Kuuromykät ovat hyvin kiitolliset tästäkin vähäisestä opetuksesta ja vähinkin, pieninkin kylvö Jumalan nimessä, tuottaa siunauksen. Seuraus työstä ei varmaan heti tulisi näkyviin, mutta „ihminen kylvää ja Jumala antaa sadon.“

Kuuromykkäin-koulujen opettajat tuntevat kuuromykkiä paremmin kuin muut ja heidän on helpompi auttaa heitä. Lupa-aikoina voisivat he käydä heidän kodeissansa ja puhua heille Jumalasta. Kaikkien opettajien velvollisuus on taitaa myös viittomakieltä, että he voisivat puhella heidän kanssaan.

On ollut aikomus asettaa vakinainen matkustajapappi Suomen kuuromykkiä varten. Hänen tehtävänään olisi matkustaa ympäri maatamme koko vuoden. Olisi toivottavaa että hän pysähtyisi paikkakunnalle, jossa löytyy kuuromykkiä, noin 3 viikkoa, opettaisi heitä ja toimittaisi heidän keskuudessaan papin tehtävät. Silloin voisivat paikkakunnan monet ihmiset, joilla olisi halua, tutustua kuuromykkäin opetukseen ja sitten, kun pappi on matkustanut pois paikkakunnalta, voisivat he opettaa heitä sunnuntaina. Hyvä olisi vastaisuudessa saada useampia senlaisia pappia, sillä meidän maassamme löytyy paljon kuuromykkiä, jotka ovat opetuksen tarpeessa.

Toivottavaa myös olisi että monet papit oppisivat kuuromykkäin viittomiskieltä. Onnellinen olisi silloin kuuromykkä, jos hän kotipitäjänsä papin kanssa voisi puhua sielunsa tilasta.

Usein lahjoittavat rikkaat ihmiset suuria rahasummia hyväätekeviin tarkoituksiin. Jospa joku, joka säälii kuuromykkiä, perustaisi stipendiorahaston, josta voitaisiin antaa rahaa senlaisille papeille ja ylioppilaille, joilla olisi halua tutustua kuuromykkäin opetukseen, voidakseen sitten kotipitäjissään johtaa kuuromykkäin elämää.

Tahi kenties voitaisiin jollakin muulla tavalla saada senlainen rahasto toimeen? Kuuromykkäin auttajayhdistys Helsingissä ottaisi varmaan sitä hoitaakseen.

Elli Heikel.

Kirjeitä kuuromykiltä.

I.

Kaarilassa Elokuun 30 p:nä 1900.

Nyt lähetetään paljon terveisiä teille. Minä voin hyvin ja olen terveenä Kaarilassa. Kuinka te voitte nyt? Minä kirjoitan

tänään sukkelasti teille. Minulla on kiire, sillä täällä on paljon töitä. Tultuamme Mikkelistä Riihimäelle, menimme Olga, Isak ja minä sieltä junaan Tampereen kuuromykkäinyhdistyksen ihmisiä vastaan Kesäkuun 5 päivänä, kun he olivat tulleet Helsingin kuuromykkäin kokouksesta. Naema neiti oli käynyt minun tykönäni täällä viime Kesäkuussa. Silloin oli minulla hauska. Hän sanoi minulle, että minä olen lihonut täällä. Sitten Pankinjohtaja Thunebergin luettua todistukseni, sanottiin minulle, että se on hyvä ja annettiin minulle 10 mk. Pankinjohtajalla ja nuorella rouvalla on paljon karjaa ja suuri maanviljelys. Rouva Thuneberg oli synnyttänyt tyttölapsen Kesäkuun 27 päivänä. Paljon vieraita tuli tänne ristiäisiin Heinäkuun 29 päivänä. Tyttölapselle annettiin siinä nimi Terttu Wilma. Pankinjohtajan veljen rouva oli synnyttänyt myös tyttölapsen Lohjan pitäjässä Heinäkuun 24 päivänä. Hänelle annettiin ristiäisissä Elokuussa nimi Irja Aliina Sofia, niinkuin rouva Thuneberg oli sanonut minulle. Minä olin tuntenut Pankinjohtajan veljen ja hänen rouvansa, jotka olivat käyneet täällä viime jouluna. Minun sisareni muutti pois Tampereelta Ruovedelle Heinäkuun 30 päivänä. Minulla on ikävä, sillä hän ja hänen miehensä eivät ole enään Tampereella. Minä en tiedä missä minun sisareni koti on Ruovedellä. Minä olen saanut kirjeen Malviina Ylöseltä kaksi viikkoa sitten. Malviina oli minun paras ystäväni Mikkelissä. Malviina kirjoitti minulle kirjeessä, että hän ehkä tulee vielä Mikkeliin kouluun syksyllä. Minä tahdon mennä pois täältä Porvooseen käsityökouluun. Naema neiti on kirjoittanut minulle, että hän on kutsunut minua menemään Porvooseen. Minä tahdon mielelläni oppia hyvin käsityökoulussa. Pankinjohtaja ja rouva Thuneberg ovat luvanneet minua menemään käsityökouluun ja päättäneet maksaa sille vuosimaksun minun puolestani. Minä tahdon olla hyvin kiitollinen heille. Porvooseen menen minä Syyskuun 15 päivänä, kuten Pankinjohtaja oli sanonut minulle. Naema neiti kirjoitti myös minulle, että lyseon opettajan perhe ottaa minut asumaan hänen luonansa syksyllä. Hänellä on joku kuuromykkätytär. Minä tahdon mielelläni puhua paljon hänen kanssaan. Minulla on kovin hauska, sillä Naema neiti oli pyytänyt käsityökoulun johtajattarelta minua menemään siihen ja auttanut minua. Kuinka monta uutta oppilasta Mikkelin kuuromykkäinkoulussa on? Kuka opettaa uusia

oppilaita ensimäisellä luokalla? Minä menen Tampereen asemalle antamaan kirjeitä oppilaille, kun he ovat tulleet sinne tänä päivänä. Oppilaat menevät Mikkeliin kouluun antamaan kirjeitä teille. Minä pyydän, että te olisitte hyvä ja kirjoittaisitte kirjeen minulle. Hyvästi.

Ystävyydellä

Fanny Brusin.

Epilän pysäkki. Pirkkalan Kaarila.

II.

Rakkaat kaikki sisaret, veljet! Nyt minä ensimäisen kerran piirrän tuhannet rivit k. m. lehteen teille tämän lukijoille, ja saan ilmoittaa elämästäni ja sen oloista, ja että olen ollut terveenä ja voinut hyvin, josta ylistys olkoon Taivaalliselle Isällemme.

Nyt kerron lapsuuden syntymäkodista. Minä synnyin Uuraassa v. 1880. Syntymisen ajasta asti olin kuuleva ja terve, mutta ikävästi surkea tapaus kohtasi minua nimittäin, että jouduin kuumetautiin, jonka kautta kuulo katosi. Olin 2 ja puoli vuoden vanha, silloin kun tulin kuuroksi. Asuimme vanhempineni Uuraassa, ei omassa talossa vaan vuokrahuoneessa.

Kerran kotiini syttyi tuleen ja joutui tulen uhriksi. Paljon hyviä tavaroita joutui sen tulen uhriksi myös. Vahinko seurasi kovin meitä ja muutimme asumaan tätini luo. — Olen täällä Wiipurissa oleskelemassa ompelijattarena. Opissa olen ollut $1^1/_2$ vuotta ja vielä puoli vuotta, sillä minun pitää olla opissa 2 vuotta. Osaan kyllä hyvin valmistaa hienosti vaatteita herrasväen naisille.

Vanhemmat lähettivät minut pyrkimään Kuopion kuurojen koulun oppilaaksi v. 1890. Koulunkäyntini kesti 8 vuotta. V. 1898 lopetin koulun ja samalla kävin ripillä ja sitten Herran Pyhällä Ehtoollisella. Minulla on hauskaa, siitä että olen mennyt kurjasta tilasta murheiden päivien läpi onnellisuuteen, josta minun ja monien mykkien, jotka lopettavat koulun, pitää muistaa kiittää Jumalaa, joka ohjasi meitä kaikkia onnellisuuteen ja elämään koulun avulla. Tapahtui, että k.-m.-yhdistyksen yleinen kokous oli

Hellnntaina Helsingissä. Me Wiipurin k.-mykät kävimme kokouksessa. Olimme vapaita valtion rautatiellä, sillä Helsingistä toimitti meille k.-mykkä J. Pykäläinen Valtioneuvoksetar J. Stadiukselta vapaat piletit. Nyt sanon hänelle: paljon kiitoksia vapaiden pilettien annosta. Meitä oli 8 k.-mykkää. Vaan lähti meitä 3 k.-mykkää yhdessä matkalle, nimittäin: Hilma J. Koivukangas, Juho Pykäläinen ja minä. Toisen kerran menivät 4 k.-mykkää myöskin matkalle. Oli oikein hauskaa, jo olimme siellä. K.-m.-yhdistyksen kokouksessa erityisiä päätöksiä hyväksyttiin tahi kumottiin kumpiakin. Asiakirjat jätettiin ratkaistavaksi tahi vahvistettavaksi. Kokouksemme marssi lippuineen ulos huoneustosta kaupunkiin katsomaan maailmaa, nimittäin museota, taideteollisuusnäyttelyjä. En viitsi kertoa vielä enempää, sillä k.-m.-lehti jo kertoi tulevasta tapahtumasta. Rakastan asua siinä kaupungissa, missä k.-m.-yhdistys on. K.-m.-yhdistyksessä on hyvä neuvo ja opetus auttaa meitä kaikkia k.-mykkiä ja tulee meidän ymmärtää yhä enemmän, kuin ennen koulun ajalla. Koulusta päässeet oppilaat moni heistä unhottavat usein opetusta ja hyviä neuvoja, mutta uudestaan on pakko opettaa ja parantaa heidän ymmäryksensä k.-m.-yhdistyksellä.

K.-mykkäin sielunhoitoa varten kävi pastori, johtaja Luoma Wiipurissa 2 ja 3 päivä Elokuuta. Sanomalehden kehoituksen mukaan kokoontuivat k.-mykät kaupungista ja sen pitäjistä rukoushuoneelle. Meitä oli niin paljon, sillä minä kutsuin Pulsan asemalta Miina Purhon, Aliina Åbergin Imatralta, Fanny Sepäsen Pietarista. Aamupäivällä ja myös iltapäivällä piti saarnan pastori Luoma Jesuksesta Jumalan karitsasta, Hänen kärsimisestään ja kuolemastaan, meidän kuolemasta lunastamisesta. 3 p. Elokuuta me k.-mykät illalla klo 5 läksimme uuteen kirkkoon, johon kokoontui kansaa. Pidettiin Jumalanpalvelusta kirkossa ja Herran virsiä veisattiin. Sitten meitä asetettiin Pyhän Herran Ehtoolliselle. Meissä syntyi halu lukea Raamattua ja palvella hartaasti Herraa Jumalaa Jeesuksen tähden ja sen jälkeen saimme Jumalalta voimaa luopua maailmasta.

Minä ynnä vanhemmat muutimme Wiipuriin syksyllä v. 1893 Uuraasta. Vanhemmat ovat leipuria, äitini leipoo ruisleipää, vehnäleipää ja Wiipurin rinkeliä. Meillä leipomatöitä tehdään huolellisesti. Nyt lopetan tämän ja lausun hyvästi, Herran halttuun.

Nyt minä sanon teille kaikille tämän lukijoille, tuttaville, opettajille ja opettajattarille runsaita sydämellisiä tervehdyksiä minulta ja muilta k.-mykiltä.

Kunnioituksella

Lyydia Kupiainen.

III.

Kurikka, Heinäkuun 16 päivä 1900.

Sydämelliset tervehdykset kaikille tutuille tämän lehden lukijoille.

Rakkaat kuuromykät!

Oppilaita on minulla viisitoista, joiden ikä vaihtelee 18—79 vuoteen. Hilda Niemistö on käynyt koulua 4 vuotta, Kurikan kuuromykkäin koulussa ja Heikki Sjövik on käynyt koulua yhden vuoden. Herra Kirkkoherra Söderman laski nämät viime Toukokuun 24 p:nä Herran Pyhälle Ehtoolliselle Kurikan kirkossa. Näistä Isokyröstä Hilda Niemistö on 18 v., Heikki Sjövik on 79 v. vanha Tyrväältä.

Paljon mykkiä oli kokoontunut Kurikasta ja Ilmajoelta, Jalasjärveltä, Kauhajoelta ja Karijoelta, sekä paljon muita ihmisiä katsomaan tätä mykkien Jumalan palvelusta, sillä kirkkoherra jakoi toisille mykille myös Herran Pyhää Ehtoollista.

Hauskaa oli nähdä kuinka mykät opetuksen kautta olivat saaneet tiedon Jumalasta. Kirkkoherra Södermanille minä pyydän lausua itseni ja oppilaiteni sekä kaikkien kuuromykkäin puolesta, jotka Kurikassa olivat, sydämelliset kiitokset siitä ystävyydestä, jota Kirkkoherra meille osoitti. Kuuromykät toivovat, että vielä kerran saisivat kokoontua Hänen ympärilleen ja nähdä Kirkkoherra Söderman'in selittävän autuuden sanaa.

Emme muuta voi kuin rukoilla Kaikkivaltiaan siunausta ja voimaa hänelle jatkamaan kallista virkaansa. Jätän Teidät kaikki hyvästi.

Ystävyydellä

Siiri Elfving.

Pieniä tietoja.

— **Jyväskylän Kuuromykkäinkoulusta** päästettiin keväällä seuraavat oppilaat: Otto Hardén, Petäjävedeltä; Viktor Hurtig Tammelasta; Oskar Hämäläinen Wiipurista; Matti Kangas Ylihärmästä; Johan Hännisoja Sumiaisista; Nikolai Syring Waasasta; Ida Holttinen Walkjärveltä; Josefina Hytönen Laukaasta; Sanna Kallio Lapualta; Amalia Kallonen Sakkolasta; Hilda Melanen Keuruulta; Manda Mäkelä Ikaalisista; Liisa Perälä Lapualta; Erik Liimatainen Sumiaisista; Hugo Lindqvist Janakkalasta; Johan Loima Huittisista; Johan Partanen ja Mikko Partanen Lopelta; Viktor Pietilä Suodenniemeltä; Erik Ros Kalvolasta; Karl Wähäkoski Paattisista; Hilda Montonen Puumalasta; Maria Purola Alajärveltä; Maria Ryynänen Pielisjärveltä; Ulla Tiainen Sulkavalta ja Oskar Honkanen Eräjärveltä.

— **Kuopion Kuuromykkäinkoulusta** laskettiin seuraavat oppilaat: Markus Ahvenjärvi Alatorniosta; August Kaminen Juvalta; Juho Reinikainen Kuopiosta; Ilmari Saarikko Lammilta; Onni Pöyhölä Wirroilta; Amalia Wäisänen Kaavilta; Aleksandra Uusholla Joutsasta; Henrikka Kokkonen Nilsiästä; Hilda Pyöme Toholammilta; Sara Kasurinen Maaningalta; Selma Jylli Ikaalisista; Elina Wepelius Borgnäsistä; Otto Granö Heinävedeltä; Juho Sorsa Maaningalta; Lauri Iivarinen Suonenjoelta ja Eeva Wepsäläinen Karttulasta.

— **Turun Kuuromykkäinkoulusta** päästettiin keväällä ensimäiset oppilaat, joille on annettu puhe-opetusta: Sävele Antero Angervo Naantalista; Karl Oskar Hatt Hämeenlinnasta; Hulda Paulina Hongelin Rimitosta; Henrik Viktor Henrikson Turusta; Johan Albert Johansson Marian pitäjästä; Rauha Matilda Nieminen Pornäsistä; Tekla Sabina Ojala Pöytyältä; Karl Emil Rantavuori Loimijoelta; Maria Aleksandra Sund Eurajoelta; Frans Oskar Wihuri Huittisista; Marta Wilhelmina Björnoosta.

— **Tapaturma rautatiellä**. Kun ratapölkkyjä kulettava ylimääräinen juna toukokuun 17 p:nä kulki Kouran vaihteen luona Nurmossa rautatien ylitse menevän maantien poikitse, sattui J. Kirkko-Salon alun toisella kymmenellä oleva kuuromykkä poika olemaan radalla. Kun hän ei huomannut junaa että olisi voinut sitä välttää niin hän jäi alle sillä seurauksella, että veturin edessä oleva rautahäkki katkaisi häneltä sääriluun. Taaskin ankara varoitus kuuromykille etteivät menisi rautatielle junan liikkeellä ollessa.

M. M.

— **Waasan kuuromykkäinyhdistys** teki kävelyretken Helsingbyyhyn ja Sepänkylään viime juhannuksena huolimatta ilmasta. Kello 11 aamupäivällä kokoonnuttiin ensin Pohjolaan kuuromykkä neiti Hulda Träsbergin asunnollen kuuromykkä Johan Sundblomin nimipäivän johdosta, siellä nautittiin ensin kahvia. Sitten kello 1 lähdettiin kävelemään metsätietä, ilma oli mitä herttaisen kuuma. Kun saavuttiin Helsingbyyhyn, niin sieltä lähdettiin maantietä Sepänkylään. Siellä mentiin erääseen taloon jossa syötiin päivällinen ja juotiin kahvia sekä puheltiin jotenka aika kului hyvin hauskasti ja kaunista oli katsella kuinka kauniisti viljelysmaat viheriöitsivät jotenka kaikki kävelyretkeiliät saivat raitista ilmaa hengittää. Kello 10 illalla saavuttiin kaupunkiin. M. M.

— **Oikaisu.** Viime Toukokuun numerosta jäi erehdyksestä pois *Augusti Asikainen* Kuopiosta, joka myöskin pääsi pois Mikkelin kuuromykkäinkoulusta.

Kiitos.

Täten pyydämme lausua sulimmat kiitoksemme Naislahden sahan arv. omistajalle sekä Jyväskylän kuuromykkäkoulun kunn. johtajalle, pastori E. J. K. Luomalle ynnä täkäläisille kuuromykille raha-avuista, millä ovat muistaneet meitä, lapsukaisemme kuoleman johdosta.

Jumala palkitkoon hyvyytenne!

Stiina ja *Juho Anttila.*
Kuuromykkiä.

Kuollut.

Surulla ilmoitamme, että

pikku tyttömme

Olga Maria

kovan taudin sairastettuaan kuoli Helsingissä 13 p. Elokuuta, 4 kuukauden ja 6 päivän vanhana. *Maria* ja *Jakob Smott.*